A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2011. július 21.*

A C-284/10. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunal Supremo (Spanyolország) a Bírósághoz 2010. június 7-én érkezett, 2010. április 20-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Telefónica de España SA**

és

az **Administración del Estado**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: D. Šváby tanácselnök, J. Malenovský és T. von Danwitz (előadó) bírák,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

főtanácsnok: N. Jääskinen,
hivatalvezető: M Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. május 19-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Telefónica de España SA képviseletében J. A. García San Miguel y Orueta procurador, segítője: M. Ferre Navarrete abogado,

– a spanyol kormány képviseletében J. M. Rodríguez Cárcamo és M. Muñoz Pérez, meghatalmazotti minőségben,

– a portugál kormány képviseletében L. Inez Fernandes és S. Gonçalves do Cabo, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében G. Braun és G Valero Jordana, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a távközlési szolgáltatások terén az általános felhatalmazásokra és az egyedi engedélyekre vonatkozó közös szabályozási keretről szóló, 1997. április 10-i 97/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 117., 15. o.) 6. cikkének értelmezésére irányul.

2 E kérelmet a Telefónica de España SA (a továbbiakban: Telefónica) és az Administración del Estado között folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, amelynek tárgya az a díjmegállapító határozat, amelyet a Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones (a távközlési piac bizottsága, a továbbiakban: CMT) a 2000. üzleti év vonatkozásában a harmadik személyek részére nyújtott távközlési szolgáltatásokra vonatkozó általános felhatalmazások és egyedi engedélyek jogosultjait terhelő díj címén bocsátott ki.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 97/13 irányelv

3 A 97/13 irányelv (1) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy az irányelv célja a „távközlési szolgáltatások és infrastruktúra teljes liberalizációja 1998. január 1-jéig, bizonyos tagállamok esetében átmeneti időszakokkal".

4 Ezen irányelv (3) preambulumbekezdése értelmében „a tagállamok által a távközlési szolgáltatások terén kiadott általános felhatalmazások és egyedi engedélyek vonatkozásában közös szabályozási keretet kell létrehozni".

5 A 97/13 irányelv (4) preambulumbekezdése kimondta, hogy „az engedélyeket feltételekhez kell kötni a távközlés felhasználói javát szolgáló közérdekű célok elérése érdekében" és „a távközlési ágazat szabályozási rendszerének […] figyelembe kellene vennie az új szolgáltatások bevezetése, valamint a műszaki fejlődés széles körű alkalmazása megkönnyítésének szükségességét".

6 Az említett irányelv (5) preambulumbekezdése úgy rendelkezett, hogy az irányelv „következésképpen az információs társadalom fejlesztésének keretében jelentős mértékben hozzá fog járulni az új szolgáltatók piacra lépéséhez".

7 A 97/13 irányelv (12) preambulumbekezdése szerint „az engedélyezési eljárás keretében a vállalkozásokra kivetett bármely díjnak vagy illetéknek tárgyilagos, átlátható és megkülönböztetéstől mentes kritériumokon kell alapulnia”.

8 Az általános engedélyezési eljárásokban alkalmazandó díjakkal és illetékekkel kapcsolatban az említett irányelv 6. cikke előírta:

„Az egyetemes szolgáltatásnyújtáshoz való pénzügyi hozzájárulások sérelme nélkül, a mellékletnek megfelelően, a tagállamok biztosítják, hogy az engedélyezési eljárások részeként a vállalkozásokra kivetett díjak kizárólag az alkalmazott általános felhatalmazások kiadása, kezelése, ellenőrzése és végrehajtása során felmerülő igazgatási költségek fedezetére szolgálnak. E díjakat megfelelő és kellően részletes formában nyilvánosságra kell hozni annak érdekében, hogy az információk könnyen hozzáférhetők legyenek.”

9 Ami az egyedi engedélyekre alkalmazandó díjakat és illetékeket illeti, a 97/13 irányelv 11. cikkének (1) bekezdése ekként rendelkezett:

„A tagállamok ügyelnek arra, hogy az engedélyezési eljárások során a vállalkozásokra kivetett díjak kizárólagosan azt a célt szolgálják, hogy fedezzék az egyedi engedélyek kibocsátásával, intézésével, ellenőrzésével és végrehajtásával kapcsolatos igazgatási költségeket. Az egyedi engedélyeket terhelő díjaknak arányosnak kell lenniük a szükséges munka mennyiségével, és azokat megfelelően és kellően részletes formában nyilvánosságra kell hozni annak érdekében, hogy az információk könnyen hozzáférhetők legyenek.”

A 2002/20/EK irányelv

10 Az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (engedélyezési irányelv) (HL L 108., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 337. o.) (31) preambulumbekezdésében kimondja:

„[…] Minden alkalmazandó igazgatási díjnak meg kell felelnie valamely általános felhatalmazási rendszer elveinek. Az ilyen díj-hozzárendelési feltételeknek egy tisztességes, egyszerű és átlátható alternatívájára lehet példa a forgalomhoz kapcsolódó elosztási kulcs. Ha az igazgatási díjak nagyon alacsonyak, átalánydíjak vagy az átalánydíjat forgalomhoz kapcsolódó elemmel kombináló díjak is megfelelőek lehetnek."

11 Az említett igazgatási díjakkal kapcsolatban az említett irányelv 12. cikke a következőképpen szól:

„(1) Az általános felhatalmazás keretében szolgáltatást nyújtó vagy hálózatot szolgáltató vállalkozások számára, illetve a használati joggal rendelkező vállalkozások számára kivetett igazgatási díjnak olyannak kell lennie:

a) amely csak azoknak az igazgatási költségeknek az összességét fedezi, amelyek az általános felhatalmazási rendszer, a használati jogok és a 6. cikk (2) bekezdésében említett egyedi kötelezettségek kezelése, ellenőrzése és alkalmazása során felmerülnek, […] és

b) amelyet az egyes vállalkozások között olyan tárgyilagos, átlátható és arányos módon osztanak meg, amely minimálisra csökkenti a további igazgatási és kapcsolódó ráfordításokat.

(2) Ha a nemzeti szabályozó hatóságok igazgatási díjat vetnek ki, az igazgatási költségeiknek és a beszedett díjak teljes összegének áttekintését évente közzéteszik. A díjak teljes összegének és az igazgatási költségeknek a különbözetét figyelembe véve a megfelelő kiigazításokat el kell végezni."

A nemzeti jog

12 A távközlés általános szabályairól szóló, 1998. április 24-i 11/1998. sz. törvény (a BOE 1998. április 25-i 99. száma, 13909. o., a továbbiakban: 11/1998. sz. törvény) 71. cikke ekként rendelkezik:

„A piaci szereplőkre kiszabható, egyetemes szolgáltatásnyújtáshoz nyújtott gazdasági hozzájárulások sérelme nélkül, a 39. cikknek és a III. címnek megfelelően, a harmadik személyek részére nyújtott távközlési szolgáltatásokra vonatkozó általános felhatalmazás vagy egyedi engedély valamennyi jogosultja az állam általános közigazgatási szervezete számára teljesítendő éves díj fizetésére köteles, amelynek mértéke nem haladhatja meg az adott jogosult bruttó működési bevételének 0,2%-át, és amelyet a [CMT] előtt a jelen törvényben meghatározott engedélyek és általános felhatalmazások rendszerének alkalmazása során felmerülő költségek – köztük az igazgatási költségek – fedezetére kell fordítani.

Az előző bekezdés alkalmazásában bruttó bevételnek tekintendő az engedély vagy felhatalmazás jogosultja által megszerzett minden bevétel, amely a jelen törvény hatálya alá tartozó távközlési hálózatok működéséből vagy távközlési szolgáltatások nyújtásából származik.

A díj fizetése évente esedékes. A díj beszedésére vonatkozó eljárást rendelet határozza meg.

Az előző bekezdésben foglaltak alkalmazásában, a díj összegének megállapítása érdekében a költségvetési törvény évente meghatározza a piaci szereplő által szerzett bruttó bevételek vonatkozásában alkalmazandó százalékos értéket a jelen cikkben meghatározott korláttal, figyelembe véve a díj beszedéséből származó bevételek, valamint az általános felhatalmazások és az egyedi engedélyek kiadásával és fenntartásának ellenőrzésével járó költségek arányát.

A következő évre vonatkozó költségvetési törvényben meghatározott díj a fenti alapon előirányzott és a ténylegesen megszerzett bevétel közötti különbség alapján csökken vagy emelkedik. A cél a díjakból szerzett bevételek és a [CMT] említett tevékenységével együtt járó költségek közötti egyensúly megteremtése."

13 E rendelkezés végrehajtásáról rendelkezik a 11/1998. sz. törvénnyel bevezetett díjak szabályozásáról szóló, 1998. július 31-i 1750/1998. sz. királyi rendelet (a BOE 1998. augusztus 27-i 205. száma, 29227. o.), amelynek 3–8. cikke így szól:

„*3. cikk* Díjköteles tényállás

A díjköteles tényállás a [CMT] által végzett, a harmadik személyek részére nyújtott távközlési szolgáltatásokra vonatkozó általános felhatalmazási és egyedi engedélyezési rendszer alkalmazására irányuló tevékenység.

4. cikk A díj alanya

A díj alanya az a természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely harmadik személyek részére nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó általános felhatalmazás és egyedi engedély jogosultja.

5. cikk A díj alapja

A díj alapja az adott évben kiszámlázott bruttó működési bevételek összege a [11/1998. sz.] törvény 71. cikkében meghatározottak szerint.

6. cikk A díj mértéke

A kezdetben alkalmazandó díjmérték a harmadik átmeneti rendelkezés (1) bekezdésében meghatározott kulcs mindaddig, amíg a mindenkori hatályos szabályozásban előírt díjmérték nem lép a helyébe.

7. cikk A fizetendő díj

A fizetendő díj a díj alapjának és a vonatkozó költségvetési törvényben meghatározott hatályos díjmértéknek a szorzata.

8. cikk Esedékesség

A díj minden év december 31-én esedékes.

Ha azonban a felhatalmazás vagy engedély a jogosultnak felróható okból december 31-ét megelőzően érvényét veszti, a díj e körülmény bekövetkezésének időpontjában válik esedékessé."

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

14 A Telefónica a CMT által a terhére kibocsátott díjmegállapító határozattal szemben közigazgatási pert indított az Audiencia Nacional előtt, amely a Telefónica keresetét 2004. február 10-i ítéletében azzal az indokolással utasította el, hogy a díjköteles tényállás, azaz az általános felhatalmazásokra vagy az egyedi engedélyekre való jogosultság, teljes mértékben összhangban volt a díjalappal, amelyet a felhatalmazás

vagy engedély jogosultja által szerzett bruttó bevétel képezett. A Telefónica ezen ítélet hatályon kívül helyezését kérte a Tribunal Supremótól.

15 A Tribunal Supremo, mivel úgy ítélte meg, hogy az előtte folyamatban lévő jogvita eldöntése a 97/13 irányelv értelmezésétől függ, az eljárást felfüggesztette, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Lehetővé teszi-e a [97/13] irányelv és különösen annak 6. cikke, hogy a tagállamok valamely általános felhatalmazás jogosultját olyan éves díj megfizetésére kötelezzék, amely az adott évben kiszámlázott bruttó működési bevétel bizonyos százaléka alapján, legfeljebb annak 0,2%-ában kerül megállapításra, és amely a távközlési szervezetnél az engedélyezési és általános felhatalmazási rendszer alkalmazása során felmerülő költségek – köztük az igazgatási költségek – fedezetéül szolgál, amint azt [a 11/1998. sz. törvény] 71. cikke előírta?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

16 A kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 97/13 irányelv 6. cikkét akként kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az a tagállami szabályozás, amely olyan díjat vezet be az általános felhatalmazás jogosultjai terhére, amelyet évente a díjfizetésre köteles szolgáltatók bruttó működési bevételei alapján számítanak, és amely arra szolgál, hogy fedezze az általános felhatalmazási és egyedi engedélyezési rendszer alkalmazásához kapcsolódó igazgatási költségeket.

17 Ezzel kapcsolatban mindenekelőtt tisztázni kell, hogy az alapügybeli nemzeti szabályozás mind az általános felhatalmazások, mind pedig az egyedi engedélyek jogosultjaira alkalmazandó, ugyanakkor az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 97/13 irányelvnek csak azon rendelkezéseit érinti, amelyek az általános felhatalmazások jogosultjaira kivetett díjakra vonatkoznak.

18 A 97/13 irányelv, amint az (1), (3), (4) és (5) preambulumbekezdéséből kitűnik, a távközlési szolgáltatások és infrastruktúra teljes liberalizálása érdekében tett intézkedések részét képezi. E célból a 97/13 irányelv az új szolgáltatók piacra lépésének jelentős mértékű elősegítésére szánt, az engedélyezési rendszerekre alkalmazandó közös szabályozási keretet állapít meg. E szabályozási keret egyrészt az engedélyezési eljárásokra és az engedélyek tartalmára, másrészt pedig az említett eljárásokhoz kötődő azon pénzügyi terhek természetére és terjedelmére vonatkozó szabályokat ír elő, amelyeket a tagállamok a távközlési szolgáltatások ágazatában vethetnek ki a vállalkozásokra (a C-292/01. és C-293/01. sz., Albacom és Infostrada egyesített ügyekben 2003. szeptember 18-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-9449. o.] 35. és 36. pontja, valamint a C-85/10. sz. Telefónica Móviles España ügyben 2011. március 10-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-1575. o.] 20. pontja).

19 A 97/13 irányelv által bevezetni kívánt szabályozási keret hatékony érvényesülését gátolná az, ha a tagállamok szabadon határozhatnák meg az ágazat vállalkozásai által viselendő pénzügyi terheket. A tagállamok ennek megfelelően kizárólag az ezen irányelvben rögzített díjakat és illetékeket vethetik ki az engedélyezési eljárásokkal kapcsolatban (a C-339/04. sz. Nuova società di telecomunicazioni ügyben 2006. július 18-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-6917. o.] 35. pontja és a fent hivatkozott Telefónica Móviles España ügyben hozott ítélet 21. pontja).

20 Ahogy azt a 97/13 irányelv (12) preambulumbekezdése pontosan megállapítja, e terheknek tárgyilagos, átlátható és megkülönböztetéstől mentes kritériumokon kell alapulniuk. Ezenkívül nem akadályozhatják a teljes piacliberalizáció célját, amely magában foglalja a piac verseny előtt való teljes megnyitását (a fent hivatkozott Albacom és Infostrada egyesített ügyekben hozott ítélet 37. pontja, valamint a fent hivatkozott Telefónica Móviles España ügyben hozott ítélet 22. pontja).

21 Egész pontosan pedig azokkal a díjakkal kapcsolatban, amelyeket a tagállamok az általános felhatalmazással rendelkező vállalkozásokra vetnek ki, a 97/13 irányelv 6. cikke előírja, hogy az egyetemes szolgáltatásnyújtáshoz való pénzügyi hozzájárulásokon kívül azok kizárólag az általános engedélyezési eljárásokhoz kapcsolódó igazgatási költségek fedezetére szolgálnak.

22 E cikk szövege azt mutatja, hogy ezek a díjak csak négy igazgatási tevékenység, mégpedig az általános felhatalmazások kiadása, kezelése, ellenőrzése és az alkalmazandó általános engedélyezési rendszer végrehajtása során felmerülő költségeket fedezhetik.

23 Noha ezek a díjak az „általánosnak" nevezett igazgatási költségeket fedezhetik, ezek az általános igazgatási költségek ugyanakkor csak az előző pontban említett négy tevékenységre vonatkozhatnak, és így az említett díjak nem foglalhatnak magukba más feladatokhoz kapcsolódó költségeket, mint például a nemzeti szabályozó hatóság általános felügyeleti tevékenysége és különösen az erőfölénnyel való esetleges visszaélés ellenőrzése. Ugyanis az ellenőrzés e fajtája meghaladja az általános engedélyezéssel szigorúan együtt járó munkát (lásd analógia útján a 97/13 irányelv 11. cikke alapján kivetett díjak tekintetében a C-392/04. és C-422/04. sz., i-21 Germany és Arcor egyesített ügyekben 2006. szeptember 19-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-8559. o.] 32., 34. és 35. pontját).

24 Ezenkívül az általános engedélyezési eljárások címén a vállalkozásokra kivetett díjakat még a 97/13 irányelv 6. cikke szerint is megfelelő és kellően részletes formában nyilvánosságra kell hozni annak érdekében, hogy az információk könnyen hozzáférhetők legyenek.

25 Ellenben a 97/13 irányelv 6. cikke nem írja elő sem azt, hogy hogyan kell az ilyen díj összegét meghatározni, sem pedig azt, hogy hogyan kell azt beszedni.

26 A fentiekből következik, hogy a tagállamok szabadon kivethetnek olyan díjat az általános felhatalmazások jogosultjaira, mint amilyen az alapügyben is szerepel, annak érdekében, hogy az általános engedélyezési rendszer kezelésére hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság tevékenységeit finanszírozzák, és amelynek összegét tárgyilagos, átlátható és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján kell meghatározni.

27 Ebből az is következik, hogy az ilyen díj csak azokat a költségeket fedezheti, amelyek a jelen ítélet 22. pontjában foglalt igazgatási tevékenységekből erednek. Így a tagállamokhoz e díj címén befolyt összes bevétel nem haladhatja meg az ezen igazgatási tevékenységekhez kapcsolódó költségek teljes összegét, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróságra hárul.

28 Ugyanakkor szemben azzal, amit a Telefónica a Bíróság elé terjesztett írásbeli észrevételeiben állít, a 97/13 irányelvet nem lehet úgy értelmezni, hogy a díjfizetésre köteles szolgáltatóra kivetett díj összegének pontosan meg kell felelnie az említett, hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnál, meghatározott időszak alatt e szolgáltató tekintetében ténylegesen felmerült költségeknek, tekintettel arra, hogy a 97/13 irányelv egyetlen rendelkezése sem ír elő ilyen összefüggést.

29 Ezzel kapcsolatban egyrészről meg kell állapítani, hogy a 97/13 irányelv 6. és 11. cikke csak azt mondja ki, hogy az általános felhatalmazások, valamint az egyedi engedélyek jogosultjaira kivetett díjak kizárólag azt „a célt” szolgálhatják, hogy fedezzék az általános felhatalmazások, illetve az egyedi engedélyek kibocsátásával, kezelésével, ellenőrzésével és végrehajtásával kapcsolatos igazgatási költségeket. Másrészről azonban, még ha kifejezetten elő is írja ezen irányelv 11. cikke (1) bekezdésének második mondata, hogy az igényelt díj összegének arányosnak kell lennie a szükséges munka mennyiségével (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott i-21 Germany és Arcor egyesített ügyekben hozott ítélet 39. pontját), le kell szögezni, hogy a 6. cikk nem támaszt olyan követelményt, hogy az adott díjfizetésre köteles szolgáltató részére kibocsátott általános felhatalmazások tekintetében alkalmazandó díjnak arányosnak kell lennie

azzal a munkamennyiséggel, amely az ő tekintetében végzett engedélykibocsátáshoz, -kezeléshez, -ellenőrzéshez és -végrehajtáshoz szükséges.

30 Végeredményben e megállapítást megerősíti az alapügyben időbeli hatálya miatt egyébként nem alkalmazható engedélyezési irányelv 12. cikke, amely (1) bekezdésének b) pontjában azt írja elő, hogy az általános engedélyezési rendszer alkalmazása során felmerülő igazgatási díjakat az egyes vállalkozások között arányosan kell megosztani. Ebből következik, hogy az engedélyezési irányelv 12. cikkében előírt arányossági kritérium az igazgatási költségeknek a díjfizetésre kötelezettek közötti megosztására, s nem pedig az általános felhatalmazásokra alkalmazandó díj és a szükséges munkamennyiség közötti viszonyra vonatkozik.

31 Azon kérdéssel kapcsolatban, hogy a tagállamok jogosultak-e arra, hogy e díj összegét – amint az alapügybeli jogszabályok is teszik – a díjfizetésre köteles szolgáltatók bruttó működési bevételei alapján állapítsák meg, egyrészről azt kell figyelembe venni, amint arra a Bíróság elé terjesztett írásbeli észrevételeiben a spanyol és a portugál kormány, valamint a Bizottság is rámutatott, hogy tárgyilagos, átlátható és megkülönböztetéstől mentes kritériumról van szó. Másrészről pedig a díjmegállapítás e kritériuma, amint a Bizottság a tárgyaláson is hangsúlyozta, nem a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság költségeire vonatkozik.

32 Ilyen feltételek mellett nem ellenétes a 97/13 irányelvvel, ha a tagállamok az ugyanezen irányelv 6. cikke szerinti díj összegét a díjfizetésre köteles szolgáltatók bruttó működési bevételei alapján állapítják meg.

33 Ezt az értelmezést végeredményben megerősíti az engedélyezési irányelv (31) preambulumbekezdése, amely szerint a forgalmat az általános felhatalmazással rendelkező jogosultak közötti díjmegosztás tisztességes, egyszerű és átlátható kritériumának lehet tekinteni.

34 Azon kérdést illetően, hogy a tagállamok kötelezhetik-e az általános felhatalmazások jogosultjait olyan éves díj fizetésére, amely az igazgatási díjak fedezetére szolgál, meg kell állapítani, hogy az általános felhatalmazás jogosultjai olyan díj fizetésére kötelezhetők, amely az általános felhatalmazás kibocsátásának költségei mellett az érvényességi idején belül az engedély kezelésével, ellenőrzésével és alkalmazásával összefüggő igazgatási költségek fedezetére szolgál. Olyan költségekről van szó, amelyek az általános felhatalmazás kibocsátását követően főszabály szerint folyamatosan végzett tevékenységekhez kapcsolódnak. Ezért a 97/13 irányelv 6. cikkével nem ellentétes az, ha az általános felhatalmazások jogosultjait rendszeresen olyan díjjal terhelik, amely – mint az alapügybeli éves díj – arra szolgál, hogy fedezze az általános felhatalmazási eljárások során felmerülő igazgatási költségeket.

35 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 97/13 irányelv 6. cikkét akként kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az a tagállami szabályozás, amely olyan díjat vezet be az általános felhatalmazás jogosultjai terhére, amelyet évente a díjfizetésre köteles szolgáltatók bruttó működési bevételei alapján számítanak, és amely arra szolgál, hogy fedezze az ilyen felhatalmazások kiadására, kezelésére, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó eljárások során felmerülő igazgatási költségeket, feltéve hogy az adott tagállamhoz e díj címén befolyt összes bevétel nem haladja meg az ilyen igazgatási költségek teljes összegét, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróságra hárul.

A költségekről

36 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

A távközlési szolgáltatások terén az általános felhatalmazásokra és az egyedi engedélyekre vonatkozó közös szabályozási keretről szóló, 1997. április 10-i 97/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikkét akként kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az a tagállami szabályozás, amely olyan díjat vezet be az általános felhatalmazás jogosultjai terhére, amelyet évente a díjfizetésre köteles szolgáltatók bruttó működési bevételei alapján számítanak, és amely arra szolgál, hogy fedezze az ilyen felhatalmazások kiadására, kezelésére, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó eljárások során felmerülő igazgatási költségeket, feltéve hogy az adott tagállamhoz e díj címén befolyt összes bevétel nem haladja meg az ilyen igazgatási költségek teljes összegét, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróságra hárul.

Aláírások